

Posyła do Panny

źródło: Teofil Klonowski - *Szczeble do nieba* 1867

1. Po - sy - ła do Pan - ny nie ła - da A - nio - ła,

lec z mo - ca - rza swe - go, cne - go Ar - cha - nio - ła,

Mi - ło - śnik na - ro - du. Nie - chaj śle mo - cne - go

Po - sła w na - szej spra - wie, a - by przy - ro - dze - niu

u - czy - nił bez - pra - wie z pa - nień - skie - go pło - du.

2. Niechże precz wyrzuci Kiążę świata tego,
Matkę uczestniczką niech czyni wszystkiego
Państwa ojcowskiego.

Wychodź Pośle z temi posłany darami,
odkryj co staremi tajono pismami,
mocą Pośla cnego.

3. Przystępuj a zwiastuj, mów: "Bądź pozdrowiona",
mów, że łaskiś pełna, że z Bogiem złączona;
Mów niech się nie boi.

Panno przyjmij ten skarb Boży, powierzony
w którym czysty zamysł Twój będzie spełniony
i ślub się ostoi.

4. Ten nam niech dać raczy grzechów odpuszczenie,
winy niech z nas zniesie, a niech da zbawienie
na wysokiem niebie.

Racz błagać za nami Panno Syna swego,
niech da do ojczyzny przyjść z wygnania tego,
przez ten Owoc z Ciebie.